

РЕШЕНИЕ

№ 6616

гр. София, 23.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **7163** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Л.“, [улица], представлявано от Д. Д. В. – Управител, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 2 против решение от 24.06.2020 г., постановено по НАХД № 2097/2020 г., по описа на Софийски районен съд /КРС/,НО,106-ти състав,с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №137/26.11.2019 г. издадено от Председател на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на основание чл. 100, ал. 1 от Закона за пощенските услуги /ЗПУ, обн. ДВ, бр. 64/04.08.2000г., в сила от 01.08.2000 г./, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000.00 лв. за неизпълнено правно задължение по т. 10.2 от издадената му Индивидуална лицензия № 2-003/25.03.2010 г., изм. № 2-003-001/09.06.2011г., изм.№2-003-02/14.11.2013 г., изм. № 2-003-002/26.07.2018 г. за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга на територията на Република България.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални

нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Комисия за регулиране на съобщенията, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо и правилно.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 30.06.2019 г., около 20:45 часа в [населено място], [жк], [улица], в близост до [жилищен адрес] свидетелят Н. П., забелязал две лица /мъж и жена/, които слезли от лек автомобил – пикап с рег. [рег.номер на МПС], и започнали да изхвърлят в контейнери за смет продълговати бели кашони. Същият ги изчакал да потеглят отново с превозно средство, приближил се и установил, че кашоните съдържат множество пощенски пратки с отпечатък на [фирма], предимно за използване комунални услуги, без поставени датни клейма. Към свидетеля се присъединила негова съседка, като двамата направили фотоснимки и взели част от пратките. Впоследствие, П., депозирал жалби до КРС и КЗЛД във връзка със случката, прилагайки снимковия материал и взетите пощенски пратки.

С АУАН № С-155/15.10.2019 г., съставен от служители на КРС, е констатирано, че на 30.06.2019 г. в [населено място],[жк], [улица], в близост до [жилищен адрес] са открити адресирани до различно физически лица пратки с пощенски отпечатьци на [фирма] – 84 бр. препоръчани пратки с подател [фирма], 64 бр. препоръчани пратки с подател „В.“ и 1 бр. кореспондентска пратка от обхвата на УПУ с подател СДВР, отдел „Пътна полиция“, които са без датни клейма и/или друга форма, съдържаща информация относно датата за подпечатване на пощенски пратки, на документите за приемане и доставяне на пощенски пратки. В съставения АУАН е отразено, че е нарушена т. 10.2 от издадената индивидуална лицензия, като издадения АУАН е връчен на управителя на дружеството.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП №137/26.11.2019 г., с което на основание чл. 100, ал. 1 от Закона за пощенските услуги /ЗПУ, обн. ДВ, бр. 64/04.08.2000 г., в сила от 01.08.2000 г./, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000.00 лв. за неизпълнено правно задължение по т. 10.2 от издадената му Индивидуална лицензия №2-003/25.03.2010г., изм. №2-003-001/09.06.2011г., изм.№2-003-02/14.11.2013г., изм. № 2-003-002/26.07.2018г. за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга на територията на Република

България.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушението е описано ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Безспорно и категорично се установява, че дружеството-касатор е извършило вмененото му нарушение на т. 10.2 от издадената му Индивидуална лицензия № 2-003/25.03.2010 г., изм. № 2-003-001/09.06.2011 г., изм. № 2-003-02/14.11.2013 г., изм. № 2-003-002/26.07.2018 г. за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга на територията на Република България. В тази връзка, касационната инстанция намира, че не следва да преповтаря изводите, до които е стигнал СРС. Същите се споделят от настоящия съдебен състав. Правилно е определена и наложената имуществена санкция на дружеството-касатор предвид осъщественото нарушение.

Не са налице и предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН и възражението на касатора е неоснователно, тъй като ЗАНН не съдържа легално определение на понятието „маловажен случай“, затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус не указват маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Точно обратно, извършеното нарушение регламентира една по-висока степен на обществена опасност.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски Районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от 24.06.2020 г., постановено по НАХД №2097/2020 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 106-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 137/26.11.2019г. издадено от Председател на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на основание чл. 100, ал. 1 от Закона за пощенските услуги /ЗПУ, обн. ДВ, бр. 64/04.08.2000 г., в сила от 01.08.2000 г./, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000.00 лв. за неизпълнено правно задължение по т. 10.2 от издадената му Индивидуална лицензия № 2-003/25.03.2010 г., изм. № 2-003-001/09.06.2011 г., изм. №2-003-02/14.11.2013 г., изм. № 2-003-002/26.07.2018 г. за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга на територията на Република България.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: